

Sygn. akt: III AUa 787/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska (spr.)

Sędziowie: SSA Ewa Naze

SSA Maria Padarewska - Hajn

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Łodzi

sprawy **A. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wypłatę emerytury,

na skutek apelacji A. P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt: VIII U 2184/11;

1. **zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. do wypłaty A. P. emerytury od 1 października 2011 roku do 31 lipca 2012 roku;**
2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz A. P. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 787/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wstrzymał A. P. wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011r., tj. od daty określonej w przepisach. Organ rentowy wskazał, że wypłata emerytury uległa zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że A. P. od 1 marca 2010r. pobiera emeryturę. Pozostaje w stosunku pracy w Izbie Skarbowej Ł., niezmiennie od 4 maja 1994r.

Sąd Okręgowy uznał odwołanie za niezasadne. Przywołał treść art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wprowadzający w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych min. art. 103a, zgodnie z którym prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zmiana powyższa wchodziła w życie z dniem 1 stycznia 2011r., a sam przepis stosował się poczynając od dnia 1 października 2011r. W myśl powyższych regulacji osoba która przed 1 stycznia 2011r. przeszła na emeryturę bez rozwiązania umowy o pracę jest zobowiązana do rozwiązania umowy o pracę do końca września 2011r. A. P. nie rozwiązał stosunku pracy w Izbie Skarbowej w Ł., jest nadal zatrudniony, a więc organ rentowy był zobowiązany do wstrzymania wypłaty świadczenia emerytalnego, poczynawszy od 1 października 2011r. Sąd Okręgowy wskazał, powołując się na orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego, że nie dostrzegł podnoszonej przez odwołującego niezgodności w/w norm z Konstytucją RP, nie widzi także potrzeby występowania z pytaniem prawnym do Sądu Najwyższego.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył ubezpieczony. Ponownie podniósł zarzuty dotyczące konstytucyjności zastosowanych w jego przypadku norm prawnych, w szczególności odnoszące się do ich zastosowania w stosunku do emerytów, którzy wcześniej nabyli prawo do emerytury. Wskazał również na potrzebę zawieszenia postępowania w jego sprawie, z uwagi na pytanie prawne zadane Trybunałowi Konstytucyjnemu. Wniósł o zobowiązanie organu rentowego do wypłaty zawieszono świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny ustalił dodatkowo, że poczynawszy od 1 sierpnia 2012r. ubezpieczonemu wznowiono wypłatę emerytury w związku z ustaniem zatrudnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Poza sporem jest, że A. P. miał wypłacane świadczenie emerytalne poczynawszy od 1 marca 2010 r. z uwagi na nie obowiązujący wówczas przepis art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który został uchylony od 8 stycznia 2009r. na podstawie ustawy o emeryturach kapitałowych. Niesporne jest również i to, że z dniem 1 stycznia 2011r. wszedł w życie przepis art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, którego treść pokrywa się z treścią poprzednio obowiązującego art. 103 ust. 2a, i przepis ten – z mocy art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) – znalazł zastosowanie do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, poczynając od 1 października 2011r.

Podnoszona przez skarżącego kwestia niezgodności przedmiotowych norm prawnych z Konstytucją RP została rozstrzygnięta – na wniosek grupy senatorów – przez Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji. Trybunał uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego. Aby nadal po 1 października 2011r. pobierać emeryturę musiały rozwiązać stosunek pracy z dotychczasowym pracodawcą.

Oceniając sytuację tych osób z punktu widzenia zasady ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, Trybunał Konstytucyjny doszedł do wniosku, że gdyby w momencie przechodzenia na emeryturę osoby te wiedziały, że będą musiały przerwać zatrudnienie, aby uzyskać świadczenie emerytalne, to być może ich decyzja byłaby inna, tzn. nie składałyby wniosku o ustalenie prawa do emerytury i kontynuowałyby zatrudnienie. Korzystniejsze byłoby bowiem dla nich osiągnięcie dochodu ze stosunku pracy niż pobieranie niższej emerytury. Zdaniem Trybunału, treść ryzyka emerytalnego, w określeniu której ustawodawca ma swobodę, nie powinna być zmieniana w stosunku do osób, które już nabyły i zrealizowały prawo do emerytury.

Z chwilą ogłoszenia powyższego wyroku Trybunału w Dzienniku Ustaw art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010r., utraci moc w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. Natomiast art. 103 a ustawy emerytalnej pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 1 stycznia 2011r.

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że skarżący jako osoba, która nabyła prawo do emerytury w 2010r., mieści się w kategorii osób, o których mowa w w/w orzeczeniu Trybunału, tj. osób, które nabyły prawo do emerytury po 8 stycznia 2009r., kiedy to nie obowiązywał przepis uzależniający pobieranie emerytury od rozwiązania stosunku pracy. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z 13 listopada 2012r., że wstrzymanie wypłaty emerytury skarżącego od 1 października 2011r. narusza zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. W konsekwencji – wobec stwierdzenia nie konstytucyjności art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w związku z art. 103 a ustawy emerytalno-rentowej w zakresie jego zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy – zawieszenie wypłaty emerytury skarżącego od 1 października 2011r. należy uznać za nieuzasadnione.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i orzekł, jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc w związku z art. 109 § 1 zdanie drugie kpc i art. 35 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594).